

Som en Følge deraf vil denne Forandring i Kolonialloven kunne foretages saamtidig med den eventuelle Vedtagelse af Lovforslaget, saaledes at denne Del af Sagen ikke behøver at gjøres til Gjenstand for en særlig Lov. I Genhold hertil har den høitærede Finansminister gennem Udvalget stillet de to første Endringsforslag, det ene vedrørende Titelen, det andet vedrørende § 1.

Under de Forhandlinger, som Lovforslaget har været Gjenstand for i Udvalget, har der hos enkelte Medlemmer yttret sig nogen Tilbøjelighed til at gaa en lidt anden Vej for at naae det tilføjede Maal end den, der foreslaas i det af Regeringen indgivne Forslag; men 4. af Udvalgets 5 Medlemmer have dog kunnet i alt Væsentligt slutte sig til Forslaget og foreslaa det høie Thing at vedtage det meget nær, som det foreligger, idet man er fuldstændig enig med Regeringen i, at en af de første Betingelser for, at vore vestindiske Kolonier skulle komme paa Fode igjen, er, at Faren og Frygten for Uroligheder fjernes ved, at Sikkringsstjenerne paa Derne ordnes paa en betryggende Maade. Naar saaledes Flertallet gaar ud fra, at det er en særdeles væsentlig Ting, at Sikkringsstjenerne ordnes, at det er en ligefrem Pligt for Moderlandet ligeoverfor Kolonierne at søge at sikre Fred, Ro og Orden derovre, gaar det tillige ud fra, at det er lige saa stor Pligt overfor Staten selv, idet man ved at forsømme Noget i denne Retning — ved ikke at gjøre sit Bedste for, at tilveiebringe Fred og Orden — udsætter sig for et Magtbud fra de større Lande, der have Kolonier i den mexicanske Havbugt og herved tvinges til at træffe de Foranstaltninger, som man har villet unddrage sig — men det at tvinges til Sligt har altid noget Udmyggende ved sig. — Naar man med Regeringen gaar ud fra, at det er en uafviselig Pligt at sørge for at udville Hærstyrken saaledes, at Retstilstanden kan sikres, er det paa den anden Side indbylende, at man ikke kan vente, at en saadan Foranstaltning kan blive truffen ved vedkommende Kolonialraads eget Initiativ, idet Dernes, navnlig St. Croixs Tilstand er saa sørgelig i finansiel Henseende, at de ligefrem savne Evne — selv om de ikke savne Villien — til at raade Bod paa Manglerne i denne Henseende. — Moderlandet er derved henvist til selv at tage Sagen i sin Haand, og idet Moderlandet gjør det og saaledes opfylder den Pligt, jeg før omtalte, er Moderlandet nødsaget til at

begrænse Omraadet for Kolonialloven, der tidligere har givet de vestindiske Kolonier Lovgivningsmyndighed paa dette Omraade. Der kan derved opstaa det Spørgsmaal, om det overhoved er ønskeligt at foretage en Begrænsning i Kolonialraadets Myndigheds-Omraade. Overfor dette Spørgsmaal nærer Flertallet ikke nogen som helst Tvivl; det nærer ikke nogen som helst Frygt, idet det ikke kan friske andre Kolonialraadet for en væsentlig Andel i, at Oprøret ikke blev dæmpet paa tilbørlig Maade, derved at det i sin Tid reducerede Dernes Militærstyrke ud over alle fornuftige Grænser; men ogsaa efter det Kjendskab, Udvalget har faaet til Kolonialraadets Virksomhed i andre Retninger, maa det udtale en stærk Tvivl om, hvorvidt det i forskellige andre Henseender har viist Evne til at benytte den saakaldte Selvstyre, der blev givet det ved Loven af 27de November 1863.

Med disse korte Bemærkninger har jeg antydet, at Flertallet saa at sige i Et og Alt slutter sig til den høitærede Finansministers Opfattelse af det, der danner Hovedformaalet for Loven; men ved Siden af det Maal, der træder frem i selve Lovforslagets Paragrafer, er der et Maal, der saa at sige gaar jevnside med det, nemlig det Maal eller den Tank, at den eventuelle Hærløv tillige skulde benyttes som en Slags Understøttelse af Løve. Ligeoverfor denne Side af Sagen har Flertallet derimod maattet stille sig reserveret. Flertallet har selvfølgelig erkjendt det som en ubestridelig Kjendsgjerning, at vedkommende Kolonier hver for sig ville blive tilborte en Understøttelse eller Gave, der aldeles svarer til de militære Udgifter, de tidligere have havt, idet Staten overtager Udgifterne til Militærvæsenet; men at denne Gave skal træde frem som et saa at sige normeret Tilskud, som en normal Understøttelse gennem den eventuelle Lov, er en Tank, som Flertallet ikke vet har kunnet gjøre sig fortroligt med. Saa fremt man kunde gjøre Regning paa, at Koloniernes Underbalance vilde blive saaledes, som den vestindiske Kommission er gaaet ud fra for begge Dernes Vedkommende, og at der endvidere vilde blive en nøiagtig Overensstemmelse mellem denne Underbalance og den Hjælp, der ydes gennem Hærløvsforslaget, vilde Tanken ligge nær; men idet det paa den ene Side vilde være høist uheldigt at ordne Hærvæsenet forskjelligt paa de to Der og at stille disse forskjelligt i deres Forhold til Kolonialloven og til Staten, vilde det paa den anden Side være uheldigt, om man, for at lade dem følges ad heri, stillede dem paa samme Fod